ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ)2009 ਦਾ ਨੰਬਰ 103)

14 ਜੁਲਾਈ, 2022

[ਏ.ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 32 - ਮੁੜ-ਜਾਂਚ / ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਪੁਲਿਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐਸਪੀਓ), ਸਲਵਾ ਜੁਡਮ (ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਚੌਕਸੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ) ਦੇ ਕਾਰਕੁਨ ਅਤੇ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਅਤੇ ਕੋਬਰਾ ਬਟਾਲੀਅਨਾਂ ਵਾਲੇ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲ ਕਥਿਤ ਕਤਲੇਆਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ।

– *ਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ (ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ.) ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 32 ਅਤੇ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਏਜੰਸੀ - ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।*

– *ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ" ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ "ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ" ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ*

ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ - ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂਚ.

724

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਲਾਅ - ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ - ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ "ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ" ਅਤੇ ਸਿਰਫ "ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ" ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ - ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦਾ "ਚਾਰਜ" ਲਗਾਉਣਾ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕੀ ਹੈ - "ਚਾਰਜ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਆਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ.

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 – s.340 r/w s.195 – ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ss.191 ਅਤੇ 193 – ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ – ਝੂਠਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਜੁਰਮ – ਫੜਿਆ ਗਿਆ: ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ, ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਦੂਜੀ, ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ - ਕੁਝ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ - ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਝੂਠ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਵਾਜਬ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਐੱਸ. 211 - ਮੰਗਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ

s.211 - ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ, ਕੋਰਟ

ਹੈਲਡ: 1.1 ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਬੀਆਈ ਵਰਗੀ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਸੌਂਪਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸੀਬੀਆਈ ਵਰਗੀ ਏਜੰਸੀ।ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਅਤੇ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹੀ, ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਇਸਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਇਪਸੋ ਫੈਕਟੋ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਨਿਰੋਧਕ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣੋ. ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧ, ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 46, 47][774-BD, FH]

1.2. ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। [ਪੈਰਾ 52][776-BC]

1.3. ਜਾਂਚ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ" ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ "ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ" ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 53][776-D]

2.1 ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਤਲ, ਡਕੈਤੀ ਵਰਗੇ IPC ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਆਦਿ [ਪੈਰਾ 55][776-FG]

2.2. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਾਮ ਦੀ

ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਉਪਰੋਕਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਕਤਲੇਆਮ ਨਕਸਲੀਆਂ (ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਲੀਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਉਂਗਲ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪੈਰਾ 56 ਅਤੇ 57] [776-GH; 777-ਏਬੀ]

2.3. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 58][777-BC]

2.4. ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਭਗੌੜੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ। ਜੇਕਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 'ਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਾਰ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੁਣ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ। [ਪੈਰਾ 64][781-FH]

2.5. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੱਟ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ, ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਫਾਰ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਆਫ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਰਾਈਟਸ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਲਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। [ਪੈਰਾ 65][781-H; 782-ਏਬੀ]

3.1. ਧਾਰਾ 211 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ,

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 90][802-DE]

3.2. ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦਾ "ਚਾਰਜ" ਲਗਾਉਣਾ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਦੀ ਕੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇੱਕ ਝੂਠੇ "ਚਾਰਜ" ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਆਮ ਵਿੱਚ

ਭਾਵ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 91][802-EF]

3.3. ਧਾਰਾ 211 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਝੂਠੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਪਰ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। "ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਬਦ "ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾ" ਨੂੰ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਮੀਕਰਨ, ਸਮਾਨ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੋਧਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ

ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਚਾਰਜ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਆਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 94][804-DH; 805-ਏ]

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਮੇਟੀ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ(2010) 3 SCC 571 : [2010] 2 SCR 979 - **ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।**

ਕੇਵੀ ਰਾਜੇਂਦਰਨ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸੀਬੀਸੀਆਈਡੀ ਦੱਖਣੀ ਜ਼ੋਨ, ਚੇਨਈ,(2013) 12 SCC 480 : [2013] 9 SCR 199 - **'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।**

ਸਕੱਤਰ, ਛੋਟੀ ਸਿੰਚਾਈ, ਪੇਂਡੂ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ,

ਯੂਪੀ ਬਨਾਮ ਸਾਹਗੂ ਰਾਮ ਆਰੀਆ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.(2002) 5 SCC 521;*ਰੋਮਿਲਾ ਥਾਪਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ*(2018) 10 SCC 753 : [2013] 9 SCR 199;*ਨਰਮਦਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ*(2011) 5 SCC 79 : [2011] 5 SCR 729;*ਸੰਜੀਵ ਰਾਜੇਂਦਰ ਭੱਟ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ*(2016)1 SCC 1 : [2015] 12 SCR 498;*ਈ. ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ*(2018) 7 SCC 365; [2018] 6 SCR 522;*ਬ੍ਰਹਮ ਰੀਟਰੀਟ ਸੈਂਟਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ*(2008) 3 SCC 542 : [2008] 4 SCR 701;*ਕੇ. ਕਰੁਣਾਕਰਨ ਬਨਾਮ ਟੀਵੀ ਈਚਾਰਾ ਵਾਰੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ*ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 290 : [1978] 2 ਐਸਸੀਆਰ 209;*ਬਬਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ*ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 68 : [1966] 3 ਐਸਸੀਆਰ 552;*ਛੜੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਧੇ ਸ਼ਿਆਮ*(1971) 1 SCC 774 : [1971] Suppl. SCR172; ਚੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1982) 1 SCC 466; RS ਸੁਜਾਤਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2011) 5 SCC 689 : [2010] 14 SCR 227; ਐਸਪੀ ਕੋਹਲੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 1753 : [1979] 1 ਐਸਸੀਆਰ 722; ਮੁਥੂ ਕਰੁਪਨ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਚੇਨਈ ਬਨਾਮ ਪਰਿਥੀ ਇਲਾਮਵਾਜ਼ੂਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2011) 5 SCC 496 : [2011] 5 SCR 329; ਐਮ.ਐਸ. ਸ਼ੈਰਿਫ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਮਦਰਾਸ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 397 : [1954] ਐਸਸੀਆਰ 1144; ਆਰਿਸ਼ ਅਸਗਰ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਫਰੀਦ ਅਹਿਮਦ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2019) SCC 172 : [2019] 3 SCR 400; ਸ਼ਰਦ ਪਵਾਰ ਬਨਾਮ ਜਗਮੋਹਨ ਡਾਲਮੀਆ (2010) 15 SCC 290; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ (2020) 12 SCC 96; ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੁਸਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1973) 2 SCC 406 : [1974] 1 SCR 78 ਅਤੇ ML ਸੇਠੀ ਬਨਾਮ RP Kapur AIR 1967 SC 528 : [1967] 1 SCR 520 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

*ਸੀਬੀਆਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ*1997 Cr.LJ 63 - **ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।**

*ਕਰੀਮ ਬੁਕਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਣੀ ਐਮ.ਪੀ*17 **ਸੀ. 574 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।**

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[2010]2 SCR 979	**ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 44**
(2002)5 SCC 521	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 45**
[2013]9 SCR 199	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 48**
[2011]5 SCR 729	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 51**
[2015]12 SCR 498	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 51**
[2018]6 SCR 522	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 51**
[2008]4 SCR 701	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 51**
[1978]2 SCR 209	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ ੭੩**
[1966]3 SCR 552	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ ੭੪**
[1971]ਸਪਲ. SCR 172	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 75**
(1982)1 SCC 466	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ ੭੬**
[2010]14 SCR 227	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ ੭੭**
[1979]1 SCR 722	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 79**
[2011]5 SCR 329	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 80**
[1954]SCR 1144	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ ੮੨**
[2019]3 SCR 400	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ ੮੩**

(2010)15 SCC 290	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ ੮੪**
(2020)12 SCC 96	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 86**
[1974]1 SCR 78	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 93**
[1967]1 SCR 520	**ਰੈਫਰ ਕੀਤਾਨੂੰ**	**ਪੈਰਾ 96**

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ:ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ
(ਅਪਰਾਧਿਕ) 2009 ਦੀ 103 ਨੰ.

(ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ)

ਕੋਲਿਨ ਗੋਨਸਾਲਵੇਸ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਨੇਹਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਸਤਿਆ ਮਿੱਤਰਾ, ਐਡਵ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ.

ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ, ਐਸ.ਜੀ., ਕੇ.ਐਮ.ਨਟਰਾਜ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਰਜਤ ਨਾਇਰ, ਸ਼ੈਲੇਸ਼ ਮਡਿਆਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਲਾ ਕੇਦਾਰ ਗੋਖਲੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਕਸ਼ਾ ਰਾਏ, ਬਲੇਂਦੂ ਸ਼ੇਖਰ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਬੀ.ਵੀ. ਬਲਰਾਮ ਦਾਸ, ਸੁਮੀਰ ਸੋਢੀ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਲਾਲਵਾਨੀ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਜੇ.ਬੀ ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇ.

1. ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 17 ਨੂੰ ਹੋਏ ਕਥਿਤ ਕਤਲੇਆਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।thਸਤੰਬਰ 2009 ਅਤੇ 1ਸ਼੍ਰੀਟਅਕਤੂਬਰ 2009 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਿੰਡ ਗਛਨਪੱਲੀ, ਗੋਮਪਦਅਤੇ ਬੇਲਪੋਚਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੇ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ।

2. ਇਹ ਹੈਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਪੁਲਿਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐਸਪੀਓ), ਸਲਵਾ ਜੁਡਮ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨ (ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਚੌਕਸੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ) ਅਤੇ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਅਤੇ ਕੋਬਰਾ ਬਟਾਲੀਅਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕਥਿਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ।

3. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:

“(ਏ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ 17.9.2009 ਅਤੇ 1.10.2009 ਨੂੰ;

(b) ਪੀੜਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਫਾਂਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਏ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ;

(c) ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।"

4. 2010 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਪੀ. ਨੰ. 3173 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

“(a) ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਸੇਨ (IPS) ਡਾ.ਕੇ.ਐੱਸ.ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਨ, ਆਈ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਨੀਸ਼ ਰਾਏ, ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਅਤੇ ਐਸ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ (SIT) ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ।

NHRC ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2009) 6 SCC 342, 767) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ SIT ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਵਾਧੂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(b) ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 2-12 ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਮੋਹਿਨੀ ਗਿਰੀ, ਚੇਅਰਪਰਸਨ, ਗਿਲਡ ਫਾਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼, 'ਸ਼ੁਭਮ', ਸੀ-25, ਕੁਤਬ ਸੰਸਥਾਗਤ ਖੇਤਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼;

(c) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ.1 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ.1 ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਸਮੇਤ ਗਿਲਡ ਫ਼ਾਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਡਾ.ਮੋਹਿਨੀਗਿਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ 2-12 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼;

(d) ਡਾ.ਮੋਹਿਨੀਗਿਰੀ, ਚੇਅਰਪਰਸਨ, ਗਿਲਡ ਫ਼ਾਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ।"

5. ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ:

6. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, ਨਾਮ ਦਾ ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਨਵਾਸੀ ਚੇਤਨਾ ਆਸ਼ਰਮ, ਕੰਵਲਨਾਰ - ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ NGO ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਸਤਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਐਨਜੀਓ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹੋਰ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

7. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਕਥਿਤ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ।

8. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦਿਵਾਸੀ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਪੈਸ਼ਲ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

9. ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਕਥਿਤ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ (ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ.) ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ। ਪੀੜਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

10. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਬਾਇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਸਮੂਹਿਕ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜੋ ਕਿ 17 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀth ਸਤੰਬਰ 2009 ਅਤੇ 1ਸ਼੍ਰੀਟ ਅਕਤੂਬਰ 2009 ਕ੍ਰਮਵਾਰ.

11. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੋਰਸ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਜੀਭ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰਲੇ ਅੰਗ, ਹੇਠਲੇ ਅੰਗ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਬਲਾਂ ਨੇ 70 ਸਾਲਾ ਕਬਾਇਲੀ ਔਰਤ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵੱਢ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ 2 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਧਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲੁੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ।

12. ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 8 ਨੂੰth ਜਨਵਰੀ 2009, ਪਿੰਡ ਸਿੰਗਾਰਾਮ, ਤਹਿਸੀਲ ਕੋਂਟਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ 19 ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ।

13. 18 ਨੂੰthਮਾਰਚ 2008, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਐਸਪੀਓਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਟਵਾੜਾ, ਸਲਵਾ ਜੁਡਮ ਕੈਂਪ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੀਜਾਪੁਰ ਵਿਖੇ 3 ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

14. ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

15. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਲ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਕਤਲੇਆਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੀਬੀਆਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

16. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

Petitioner No.	Relation with the deceased	Village of the deceased	Name of deceased	Date of Killings
2	Paternal Uncle	Gompad Gompad Gompad Gompad Gompad	MadviBajaar MadviSubi	01.10.09
Soyam Rama	Paternal Aunt		Ku. MadviMutti	01.10.09
	Niece		SmtKartamKunni	01.10.09
	Niece		Madvi Enka	01.10.09
	Nephew			01.10.09

3 Shri Kunjam Hidma	Son	Belpocha	KunjamHurra	01.10.09

4 Shri Madavi Hidma	Brother	Gachhanpalli	Madvi Hadma	17.09.09
5 Shri Madavi Sukda	Son	Gachhanpalli	Madvi Deva	17.09.09
6 Shri Madavi Pojja	Aunt Son	Gachhanpalli Gompad	Dudhi Moye Soyam Subba	17.09.09 01.10.09
7 Shri Soyam Dulla	Sister Father	Gachhanpalli Gachhanpalli	Dudhi Moye Madvi Dora	17.09.09 17.09.09
8 Smt. Muchaki Sukdi	Husband Husband	Gachhanpalli Nulkatong	Madkam Chula Muchaki Mukka	17.09.09 01.10.09
9 Madavi Hurre				

10 Shri Madavi Raja						
11 Smt.Madkam Muke						
12 02 PS-Chintagufa Dt. - 20.09.2009 Crime No. 10/2009 Sec.- 307, 395, 397, 147, 148, 149, 302 IPC, 25, 27 Arms Act, 3, 4 Explosive Subs. Act. Shri Kowasi Kosa			On 16.09.2009, the police party left for Singanmadgu for Anti Naxal operation from police station Chintagufa. On the morning of 17.09.2009, when the party reached the dense forests of Singanmadgu, the camp of Naxalites was seen from where some weapons and other items were recovered. Ahead of that, further, there was an EoF of SFs with Maoists, where a [illegible] Maoists was recovered. There were 200-300 unknown Naxalites again	According to the Investigating Officer, even after a long search, no accused were found and on no possibility of finding the accused in near future, the closure report was forwarded on 20.10.2010 to the learned Judge Dantewada having jurisdiction.	The closure report was accepted on 26.10.2010 by the learned Chief Judicial Magistrate, Dantewada.
13 Sodhi Sambo	Father Himself	Gachhanpalli Gompad	Kowasi Gangal Petitioner No.13 Himself (injured for shooting)	0917.09.09		

17. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਹੋਏ ਕਥਿਤ ਕਤਲਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਵੀ ਰਿੱਟਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਗ ਪੱਤਰ 'ਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

18. ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

			Accused	Gist of allegations		
1	2	3	4	5	6	7
01	PS-Bhejji Dt. - 18.09.2009 Crime No. 04/2009					

Sl. No.	FIR No., Date, PS, Sections	Complainant(s)			Gist of Final Report	Present Status
		Shri Ravindra Singh, Assistant Commndt. 201 Cobra Bn.	Unknown Maoist Cadres and Sangam Members.	On information about the presence of Naxal cadres, an anti naxal operation was launched on 16.9.2009 from PS Bhejji towards Gachchanpalli, Aitrajpad and Entapad by the Security forces. The Maoists made an attempt to kill the Sfs by Gun-fire, failing so, ran away burning their hideouts.	According to the Investigating Officer, even after a long search, no accused were found and on no possibility of finding the accused in near future, the closure report was forwarded on 20.10.2010 to the learned CJM, Dantewada having jurisdiction.	The closure report was accepted on 26.10.2010 by the learned Chief Judicial Magistrate, Dantewada.

		Shri PremprakashAwadhiya, Sub Inspector PS. - Sukma	Unknown Uniformed female and male naxalites about 200-300 in number.			

03.	PS-Bhejji Dt. - 25.11.2009 Crime No. 05/2009 Sec.- 147, 148, 149, 307 IPC, 25, 27 Arms Act.	On the information of increased Maoist activities and presence of hideout camps of armed Naxalites in Gompad village PS Bhejji, three teams of CoBRA 201 Bn. Departed on an anti Naxal operation on 30.09.2009 from injram. On 01.10.2009 this	According to the Investigating Officer, even after a long search, no accused were found and on no possibility of finding the accused in near future, the closure report was forwarded on 20.10.2010 to the learned CJM, Dantewada having jurisdiction.	The closure report was accepted on 26.10.2010 by the learned Chief Judicial Magistrate, Dantewada.

				cordoned the police party and attacked the Security forces, in which Assistant Commandant Shriram Manoranjan, Assistant Commandant Shri Rakesh Kumar Chaurasiya, Sub Inspector Shri Sushil Kumar Varma, Head Constable Lalit Kumar, Constable Manoharlal Chandra and Constable Uday Kumar Yadav of CoBRA company were martyred and four others – Constable Satpal, Constable Harish Thakur, Constable Kamalvoshe and Constable Mohammad Husain Quraishi were of CoBRA company also injured.		
		Sari MatramBardha, Head Constable – 156 PS. - Bhejji	Unknown Uniformed Naxalites in large numbers.			

				combined party was attacked in form an ambush by Naxalites in Gompad with objectives of killing the SFs.		
	04. PS-Bhejji Dt. - 08.01.2010 Crime No. 01/2010 Sec.- 396, 397 IPC, 25, 27 Arms Act. 05. PS-Bhejji Dt. - 21.02.2010 Crime No. 06/2010 Sec.- 147, 148, 149, 302 IPC, 25, 27 Arms Act.	Shri Soyam Rama Add. - Gompad village. Shri MaadviHadma Add.- Gachchanpalli Village.	Unknown Armed Uniformed persons 20-25. Absconding accused - 1-Venktesh s/o Unknown 2-Rajesh alias Joga s/o Unknown 3-Vijay alias Ekanna 4-Savitri Bai w/o Unknown 5-Manila w/o Unknown 6-Bhima s/o Unknown 7-Jayram s/o Unknown 8-Samita w/o Chandrana 9-Bhaskar alias Rajesh s/o Venkteswerlu 10-Kavita d/o Jayram 20-25 Unknown Uniformed person carrying gun and barda.	On 08.01.2010 on information of applicant Soyam Rama s/o SoyamKanna resident Gompad village, a FIR-01/2010 under sec.396, 397 IPC, 25, 27 Arms Act was registered in PS Bhejji and taken into investigation against unknown Naxalites causing murder of 7 deceased named – Madvi Bazar. MadviSubbi, MadviMutti, KattamKanni, Madvi Enka, SoyamSubba and Soyam Jogi.	Charge sheet filed on 09.09.2010 against 10 named absconding accused u/sec. 396, 397 IPC, 25, 27 Arms Act. Charge sheet filed on 09.09.2010 against 10 named absconding accused u/sec. 147, 148, 149, 302 IPC, 25, 27 Arms Act.	Permanent Non-Bailable Warrant has been issued against the accused by the Hon'ble Judicial Magistrate First Class (JMFC) Konta.

				On 21.02.2010 on report of applicant Madvi Hadma resident of Gachchanpalli FIR No.-06/2010 under sections – 147, 148, 149, 302 IPC & 25, 27 Arms Act was registered at PS-Bhejji against unknown		Permanent Non-Bailable Warrant has been issued against the accused by the Hon'ble Judicial Magistrate First Class (JMFC) Konta.

				Naxalites for murder of Madvi Hidma, Madvi Joga, Kawasi Ganga, Madkami Chula & Dudhi Muye.		
	06. PS-Bhejji Dt. - 22.02.2010 Crime No. 07/2010 Sec.- 147, 148, 149, 302 IPC, 25, 27 Arms Act.	Shri Komram Lachcha Addl. Chintagufa	Unknown number of 20-30 persons holding gun in uniform. Absconding accused - 1-Venktesh s/o Unknown 2-Rajesh alias Joga s/o Unknown 3-Vijay alias Ekanna 4-Savitri Bai w/o Unknown 5-Manila w/o Unknown 6-Bhima s/o Unknown 7-Jayram s/o Unknown 8-Samita w/o Chandrana 9-Bhaskar alias Rajesh s/o Venkteswrlu 10-Kavita d/o Jayram	On 21.02.2010 on report of applicant Madvi Hadma resident of Gachchanpalli FIR No.-06/2010 under sections – 147, 148, 149, 302 IPC & 25, 27 Arms Act was registered at PS-Bhejji against unknown Naxalites for murder of Madvi Hidma, Madvi Joga, Kawasi Ganga, Madkami Chula & Dudhi Muye.	Charge sheet filed on 09.09.2010 against 10 named absconding accused u/sec. 147, 148, 149, 302 IPC, 25, 27 Arms Act.	Permanent Non-Bailable Warrant has been issued against the accused by the Hon'ble Judicial Magistrate First Class (JMFC) Korta.

19. ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੋਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕੋਈ ਢੁੱਕਵੀਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਨ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਬੀਆਈ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲੇਆਮ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।

<u>ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ</u> :

20. ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੇ ਲਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਮਲ ਕੁਮਾਰ ਬੈਸ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ - ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ, ਮਿਤੀ 4 ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।th ਫਰਵਰੀ 2010। ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

"5. ਕਿ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨਕਸਲਵਾਦ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਖ਼ਤਰਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨੀਮ ਫ਼ੌਜੀ ਬਲਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਨਕਸਲਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਸਲੀ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੰਗਠਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 300 ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਕੱਲੇ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੀ 65 ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਕਸਲੀ ਹਮਦਰਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਕਸਲਵਾਦ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਨਕਸਲੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗਵਾਈ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕਾਫ਼ਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸਪੀ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

PARAWISE ਜਵਾਬ :

1. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਨੂੰ 'ਕਤਲੇਆਮ' ਦਾ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੇ ਅਗਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨਾਲ 17.09.09 ਅਤੇ 01.10.09 ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਕਤਲੇਆਮ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

17.09.2009 ਅਤੇ 01.10.2009 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਸਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ।

RE: 17.09.09 ਦੀ ਘਟਨਾ [ਗਚਨਪੱਲੀ] :

ਕੋਬਰਾ ਬਟਾਲੀਅਨ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ 16.09.2009 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7:45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਿੰਡ ਗਚਨਪੱਲੀ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਪਿੰਡ ਗਚਨਪੱਲੀ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਨਕਸਲੀ ਕੈਂਪ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰ ਲਈ।
ਸਵੇਰੇ 5.30 ਵਜੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਆਤਮ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੰਗਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ 150-200 ਨਕਸਲੀ ਸੰਘਣੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ। ਨਕਸਲੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਨਕਸਲੀ ਵਰਦੀਆਂ ਸਮੇਤ ਕਈ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਾਰਾ 4/09 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਹੈ। 147, 148, 149, 307, ਗਚਨਪੱਲੀ ਦੇ ਪੀਐਸ ਭੱਜੀ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 25/27 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੀਆਈਡੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

RE: 17.09.09 ਦੀ ਘਟਨਾ ਪਿੰਡ - ਸਿੰਗਨਪੱਲੀ :

ਦੇਵਨਾਥ ਸੋਨਕੁੰਵਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਸਿੰਗਨਮਾਡਗੂ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈ ਅਤੇ 16.09.2009 ਨੂੰ ਗਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਸਿੰਗਨਮਾਡਗੂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਸਲੀ ਕੈਂਪ ਮਿਲਿਆ। 200-300 ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਨਕਸਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣੀ ਪਈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੋਬਰਾ ਏਸੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਿੰਘ, ਏਸੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਚੌਰਸੀਆ, ਸ਼੍ਰੀ ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਯਾਦਵ ਸਮੇਤ ਕਈ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਾਸ ਫਾਇਰ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਜਾਨਾਂ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ 18.09.2009 ਨੂੰ ਰਾਤ 08:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ

ਦੀ ਹੋਰ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। 20.09.2009 ਨੂੰ PS ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 10/2009 ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੰਦਿਨੀ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਨਐਚਆਰਸੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸੀਆਈਡੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਦਵੀ ਦੇਵਾ ਦੀ ਇਕ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨਕਸਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚਾਲੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ।

ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਸਪੀ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਮਦਵੀ ਹਿਦਮਾ ਪੁੱਤਰ ਮਦਾਵੀ ਕੋਸਾ, ਮਰਕਮ ਕਾਵਾਸੀ ਗੰਗਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਾਵਾਸੀ ਕੋਸਾ, ਮਰਕਮ ਚੂਲਾ ਦੀ ਮਦਕਮ ਮੁਕੇ ਪਤਨੀ, ਮਦਵੀ ਰਜ਼ਾ ਪੁੱਤਰ ਮਦਵੀ ਜੋਗਾ, ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਗਚਨਪੱਲੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਇੱਕੋ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਪਿੱਛੇ ਨਕਸਲਵਾਦੀਆਂ ਜਾਂ ਨਕਸਲਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸਚਾਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫਿਕਸ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, 10.12.2009 ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਗਚਨਪੱਲੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ 10.12.2009 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਇਆ। ਹੁਣ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਸਪੀ ਦੰਤੇਵਾੜਾ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ।

<u>ਜਵਾਬ: 01.10.2009 ਦੀ ਘਟਨਾ [ਗੋਮਪਦ ਘਟਨਾ]</u> :

30.09.2009 ਨੂੰ ਕੋਬਰਾ, ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਐਸ.ਪੀ.ਓਜ਼ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਕਸਲੀ ਕੈਂਪ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਗੋਮਪਦ ਪਿੰਡ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ 01.10.2009 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 06:30 ਵਜੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀ ਸੀ ਤਾਂ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆ ਗਈ। ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਪਰ ਸਾਰੇ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾ ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 05/09 ਧਾਰਾ 147, 148, 149, 307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਅਤੇ 25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸੀਆਈਡੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸਪੀ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਸੋਯਮ ਦੂਲਾ ਪੁੱਤਰ ਮਰਹੂਮ ਸੋਯਮ ਦੁਲਾ, ਸੋਯਮ ਰਾਮ ਪੁੱਤਰ ਮਰਹੂਮ ਸੋਯਮ ਕਨਨਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਡੀ ਸਾਂਬੋ ਪਤਨੀ ਸੋਡੀ ਬਦਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਗੋਮਪਦ ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ. ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਦੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਇੰਜਨੀਅਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨਕਸਲੀ ਫਰੰਟਲ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਪਟੜੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨ ਲਈ।

ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਐਸਡੀਓਪੀ ਕੋਂਟਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਕਥਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਣਪਛਾਤੇ ਸਨ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਨਕਸਲਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਕਸਲਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਖਤਰੇ ਹੇਠ ਵੀ ਹਨ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਖੁਦ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਵੇ। ਜਾਂਚਾਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 05/2009 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨੰ. 147, 148, 149, 307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27/27 ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 01/2010 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨੰ. ਸੋਯਮ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ 396, 397 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੰਦਿਨੀ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ NHRC ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੁਣ CID ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

2. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 17.09.2009 ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ 01.10.2009 ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਅਣਗਿਣਤ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵਾਂਝੇ ਨੂੰ ਹੰਢਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਕਥਿਤ ਕਤਲੇਆਮ ਬਾਰੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਸਲੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਮੈਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਛਾਤੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੇ

ਬੱਚੇ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 70 ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. & 4. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ 17.09.2009 ਅਤੇ 01.10.2009 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। 17.09.2009 ਅਤੇ 01.10.2009 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਫਆਈਆਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਨਐਚਆਰਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਆਈਡੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੰਦਿਨੀ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ 17.09.2009 ਅਤੇ 01.10.2009 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ NHRC ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਜੇ ਉਡੀਕ ਹੈ।

5. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੀਜਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਮਿਤੀ 18.03.2008 ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਵਿਖੇ 08.01.2009 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਨੰਬਰ 211/2008 ਅਤੇ 363/2009 ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

6. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 6 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 7 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 17.01.2009 ਦੀ ਘਟਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਦਵੀ ਦੇਵਾ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਨਕਸਲੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਲਾਸ਼ 17.09.09 ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਮਪਲੀ ਵਿਖੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਮੁਚਾਕੀ ਦੇਵਾ ਦੇ ਗਰਮ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਸਾੜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਬੰਧੀ ਭਾਵੇਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਿਰਫ PUCL (ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ), PUDR (ਦਿੱਲੀ, ਵਨਵਾਸੀ ਚੇਤਨਾ ਆਸ਼ਰਮ (ਦੰਤੇਵਾੜਾ), ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਲਾਅ ਨੈੱਟਵਰਕ (ਛਤੀਸਗੜ੍ਹ), ਐਕਸ਼ਨ ਏਡ (ਉੜੀਸਾ), ਮੰਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਤੱਥ ਖੋਜ ਟੀਮ ਦੀ 30.10.2009 ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਮਲਕਾਨਗਿਰੀ) ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਦਿਵਾਸੀ ਏਕਤਾ ਸੰਘ

(ਮਲਕਾਨਗਿਰੀ), ਕਿ ਮੁਚਾਕੀ ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਤੱਥ ਖੋਜ ਟੀਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭਦਰਚਲਮ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਰਮ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਸਾੜਨ ਦਾ ਇਹ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਘੜਤ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਇੱਕ ਲੇਖ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਦਰਚਲਮ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 'ਬੰਨ੍ਹਣ' ਅਤੇ ਪਰੇਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਪਿੰਡ ਗਚਨਪੱਲੀ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੰਗਲ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਕਸਲੀ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਰਾਜ ਸਿਰ ਮੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਕਸਲੀ ਲਹਿਰ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਕਸਲਵਾਦ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਮਾੜੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ।

01.10.2009 ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਕੋਹਾਂ ਦੂਰ ਹਨ।

8 ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 27/2009 ਮਿਤੀ 02.10.2009, ਪੀਐਸ ਕੋਂਟਾ, ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ 01.10 ਨੂੰ ਨਲਕਟੇਂਗ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਉੱਤੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। .2009. ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲਾਸ਼ਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੀਐਸ ਕੋਂਟਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ (ਸਿਗਨਪੱਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਹੋਰ) ਵਿਖੇ ਕਥਿਤ ਕਤਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪਾਂਡਾ ਸੋਮਾ ਅਤੇ ਆਸਰਗੁਡਾ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗੰਗਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਸਰਗੁੜਾ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗੰਗਾ ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐਸਪੀਓ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਂਡਾ ਸੋਮਾ 06.05.2009 ਨੂੰ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਧਮਾਕੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 01.10.2009 ਨੂੰ ਪਾਂਡਾ ਸੋਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ, ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ, ਤੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

8. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 13 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਉਹ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(3) ਅਧੀਨ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।

9. &ਜਾਂ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ ਨੰਬਰ 9, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20 ਅਤੇ 21 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਰ ਹਨ। 'ਮੇਕ-ਬਿਲੀਵ' ਦਾ ਸੁਝਾਅ। ਸੱਚੀ ਘਟਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਐਸਪੀ, ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਨੇ ਬੇਰੁਖ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਰਅਸਲ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

10. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 10 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁੰਜਨ ਹਿਡਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਸਡੀਓਪੀ ਕੋਂਟਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ 07.12.2009 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਬੇਲਪੋਚਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਬੇਲਪੋਚਾ ਥਾਣਾ ਕਾਂਟਾ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 14 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਥਾਣਾ ਕਾਂਟਾ ਵਿਖੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕੁੰਜਮਹੁਰਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਭਾਵੇਂ ਪਿੰਡ ਧੌਂਧਰਾ ਨੇੜੇ ਹੀ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਪਿੰਡ ਧੌਂਧਰਾ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਮਾਰਕਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਮਾਰਕਾਮ ਸੀਤਾਰਾਮ, ਪੁਨਮ ਨਰਈਆ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਝੂਠੀ ਪਾਈ ਗਈ।

16. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 16 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਐਸਡੀਓਪੀ, ਕੋਂਟਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਸਡੀਓਪੀ ਕੋਂਟਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਨਲਕਟੇਂਗ ਵਿਖੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

09.11.2009 ਨੂੰ ਪਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਣਪਛਾਤੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੀਐਸ ਕੋਂਟਾ ਵਿਖੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਰੀਬ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। 27/2009 ਧਾਰਾ 147, 148, 149, 307 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ 27 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 27/2009 ਪੀਐਸ ਕੋਂਟਾ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਐਡਲ. ਐਸਪੀ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਰਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

22. *ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 22 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਕਸਲੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ।*

23. *ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 23 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰਮ ਫੋੜੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ।*

24. *ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 24 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲੇ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਮਾਨਯੋਗ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ �ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 17.09.09 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ*
01.10.09 ਨੂੰ ਬਕਾਇਦਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

25. *ਤੋਂ 27. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ ਨੰਬਰ 25 ਅਤੇ 26 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।*

28.1 *ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 28.1 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ*

ਅਤੇ 17.01.2009 ਅਤੇ 01.10.2009 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ।

28.2 & 28.3 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 28.2 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ.

ਨੰਦਨੀ ਸੁੰਦਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਐਫਆਈਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਅਗਲੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। . ਜੇਕਰ ਇਸੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੂਸਰੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਖਰੀਆਂ ਐਫਆਈਆਰ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।

28.4 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 28.4 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਜਾਂ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੀਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੀਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

28.5 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 28.5 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨੰਦਿਨੀ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਨਐਚਆਰਸੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਕਤਲੇਆਮ' ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

28.6 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 28.6 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟਾਲ ਮਟੋਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਵੱਖਰੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ

ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।

28.7 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 28.7 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

28.8 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 28.8 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਤਲੇਆਮ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨਾਮ ਗਲਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14, 19 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

21. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਜਵਾਬ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ-ਇਨ-ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਕੋਬਰਾ 201 ਬਟਾਲੀਅਨ</u> :

22. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ-ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਕੋਟੀਆ (201 ਕੋਬਰਾ ਬੀ.ਐਨ. - ਐਸ.ਏ.ਐਫ.) ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਤ ਬਿਆਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"7(1) ਗਚਨਪੱਲੀ ਕਤਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: ਕੋਬਰਾ/ਐਸਏਐਫ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। 02 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ 70 ਸਾਲ ਦੇ 01 ਨੇਤਰਹੀਣ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਨਕਸਲੀ ਅਕਸਰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਢਾਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਬਰਾ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ 17/09/09 ਨੂੰ ਗਚਨਪੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਕੇ ਨਕਸਲੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਨਕਸਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(2) ਮਾਦਵੀ ਦੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ: ਕੋਬਰਾ 201 ਬੀਐਨ ਦੀਆਂ ਟੁਕੜੀਆਂ ਨੇ 17/09/09 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਸਿੰਘਨਾਪੱਲੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਕਸਲੀ ਜਿਸਨੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਨਕਸਲੀ ਵਰਦੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਠ ਭਰੀ ਬੰਦੂਕ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਸਿੰਘਨਮਾਡੁਗੂ ਵਿਖੇ ਨਕਸਲੀ ਬੰਦੂਕ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਕੋਬਰਾ/ਐਸਏਐਫ ਬੀਐਨ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੀਐਸ ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਲਈ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ. ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਪੀਐਸ ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ (ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ) ਕੋਲ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 10/2009 ਮਿਤੀ 20/9/2009 ਤਹਿਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307, 395, 397, ਧਾਰਾਵਾਂ 25/27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3,4 ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੰਘਾਨਪੱਲੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮਦਵੀ ਦੇਵਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਸਲੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਬੇਕਸੂਰ ਨਾਗਰਿਕ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲਾ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਿੰਡ ਸਿੰਘਨਮਾਡੁਗੂ ਨੇੜੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਜਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਬਰਾ/ਸੈਫ ਦੇ 06 ਬਹਾਦਰ ਕਮਾਂਡੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਜਾਨਾਂ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਹੀ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। 19/09/09 ਸਵੇਰ. ਕੋਬਰਾ/ਸੈਫ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਕੋਲ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਰੀਬ ਡੇਢ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ।

(3) ਗਰਮ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਸਾੜਨ ਬਾਰੇ: ਕੋਬਰਾ ਬੀ.ਐਨ./ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ. ਦੀਆਂ ਟੁਕੜੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਓਂਡੇਰਪਾੜਾ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਫੋਰਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ।

(4) ਬੰਨ੍ਹਣ ਅਤੇ ਪਰੇਡ ਕਰਨ ਬਾਰੇ: ਫੋਰਸ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਫੜਿਆ ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਫੋਰਸ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਬਾਰੇ: ਨਕਸਲੀ ਕਾਡਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਓਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤਜ਼ਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਅਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਦੀਆਂ ਅਕਸਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਫੀਆ ਸੂਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਬਾਇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀ ਖੁਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਕਸਲੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਯੁੱਧ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ

ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਕੜ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੇ ਅਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

(6) ਮਿਤੀ 1/10/09 ਨੂੰ ਗੋਂਪੜਾ 'ਮੁਕਾਬਲੇ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ: ਮਿਤੀ 30/09/09 ਨੂੰ ਪੀ.ਐਸ.ਭੇਜੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਧੀਨ ਪੈਂਦੇ ਪਿੰਡ ਗੋਂਪਦ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸੂਤਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸੀ। SAF 201 Bn., ਸਿਵਲ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ SPOs. ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਗੋਮਪਦ ਪਿੰਡ ਵਿਖੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਕੋਲ ਮੈਨ ਪੈਕ (ਫੌਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਬੈਗ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਲੌਜਿਸਟਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜੋ 03 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਖਾਵਤ, ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਕੋਬਰਾ/ਸੈਫ ਦੀਆਂ ਟੁਕੜੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏ.ਸੀ.-02, ਐਸ.ਓ.ਐਸ.-04, ਹੋਰ ਰੈਂਕ-66, ਐਚ.ਸੀ./ਆਰ.ਓ.-02 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। Comdt. 30/09/09 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਏ.ਐਸ.ਆਈ., ਸਿਵਲ ਪੁਲਿਸ ਦੇ 08 ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ 21 ਐਸ.ਪੀ.ਓਜ਼ ਸਮੇਤ ਪੀ.ਐਸ.ਭੇਜੀ ਦੇ ਬੇਸ ਕੈਂਪ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਜਦੋਂ 01/10/09 ਨੂੰ ਕੋਬਰਾ/ਸੈਫ ਦੇ ਜਵਾਨ 0630 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਿੰਡ ਗੋਮਪਦ ਤੋਂ 01 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਜਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਕੋਬਰਾ/ਸੈਫ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 20 ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਗੋਲੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਕਸਲੀ ਹਮਲੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਨਕਸਲੀ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖਮੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਨਕਸਲੀ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਜਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਹੈਂਡ ਗਰਨੇਡ-02, ਟਿਫ਼ਨ ਬੰਬ-01, ਸੋਲਰ ਪੈਨਲ-01, 7.62 x 51 ਐਮਐਮ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ-03, ਡੈਟੋਨੇਟਰ-02, ਕੈਪ-01 ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਹਮਲੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜਣ ਸਮੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫ਼ੌਜਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਪਿੰਡ ਗੋਮਪਦ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਸਾਡੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਗਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 16/09/09 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਕਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲਾ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਬਰਾ/ਐਸਏਐਫ ਬੀਐਨ ਦੁਆਰਾ ਨਕਸਲੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ CoBRA/SAF Bn ਦੀ ਇਸ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ

ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਐਸਏਐਫ 201 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਨਾਪਾਕ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ।

(7) ਹੋਰ ਕਤਲਾਂ ਬਾਰੇ: ਨਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਫੋਰਸ ਨੇ 01/10/2009 ਨੂੰ ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਬੇਕਸੂਰ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(8) 2 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਬਾਰੇ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਫੋਰਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ/ਤਸੀਹੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ

ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਕੋਬਰਾ/ਸੈਫ ਫੋਰਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ.

(9) 8 ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ 2 ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ: ਇਸ 201 ਕੋਬਰਾ/ਸੈਫ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੁੰਦਟੋਂਗ ਅਤੇ ਜੂਨੀਟੋਂਗ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਨ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ.

(10) ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਅਤੇ ਸਾੜਨ ਬਾਰੇ: 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) Bn ਦੇ ਫੋਰਸ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਪੈਸਾ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਫੋਰਸ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਫੋਰਸ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝੂਠੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਰਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

(11) ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) Bn ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਤਸੀਹੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਫੋਰਸ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਨਕਾਰਦੇ ਹਨ।

(12) ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ SPOs ਅਤੇ ਸਲਵਾਜੁਡਮ ਨੇਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੁਦਟੋਂਗ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਲਵਾਜੁਡਮ ਨੇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਬਰਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪੁਲਿਸ

ਅਤੇ ਐਸਪੀਓਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ 1/10/09 ਨੂੰ ਗੋਮਾਪਾਡਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।

(13) ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਜਾੜੇ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ: ਫੋਰਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ/ਸਾੜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਜਬਰੀ ਉਜਾੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਫੋਰਸ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ।

8. ਪੈਰਾ-8 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ SAF 201 ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਤਸੀਹੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਫੋਰਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹਨ। ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਾ ਕਰੇ। ਦਰਅਸਲ, ਫੋਰਸ ਜਾਨ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ-ਮਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।

9. ਪੈਰਾ 9 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਿੰਡ ਗੋਮਪਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਫੌਜਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਹੈਂਡ ਗ੍ਰਨੇਡ-02 ਨੰਬਰ, ਟਿਫਿਨ ਬੰਬ-01, ਬੂਬੀ ਟ੍ਰੈਪ-1 ਸੋਲਰ ਪੈਨਲ-01, 7.62x51 ਐਮਐਮ ਕਾਰਟ-03, ਡੈਟੋਨੇਟਰ ਦੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਸਨ। - 02, ਕੈਪ-01.

10. ਪੈਰਾ 10 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਬੀ.ਐਨ. ਧੋਧਰਾ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

11. ਪੈਰਾ 11 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 17/09/2009 ਨੂੰ ਗਚਨਪੱਲੀ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਬੀ.ਐਨ. ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਪੈਰਾ 12 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਝੂਠਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) Bn ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ.

13. ਪੈਰਾ 13 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) Bn ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ.

14. ਪੈਰਾ 14 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 201 CoBRA (SAF) Bn ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੋਰਸ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ, ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਮਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਲੁੱਟੀ ਜਾਂ ਸਾੜੀ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸੰਖਿਆ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।

15. ਪੈਰਾ 15 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 201 CoBRA (SAF) Bn ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨੰਬਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

16. ਪੈਰਾ 16 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੋਰਸ ਆਫ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਬੀ.ਐਨ. ਨੇ 1/10/09 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਨਲਕਟੋਂਗ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਯੂਨਿਟ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨੰਬਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

17. ਪੈਰਾ 17 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਬੀ.ਐਨ. ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 17/9/09 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਬੀ.ਐਨ. ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਗਚਨਪੱਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਚਲਾਇਆ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਜਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਤਮ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।

18. ਪੈਰਾ 18 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਬੀ.ਐਨ. ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 17/9/09 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਬੀ.ਐਨ. ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਗਚਨਪੱਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਚਲਾਇਆ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਜਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਤਮ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।

19. *ਪੈਰਾ 19 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਬੀ.ਐਨ. ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 17/9/09 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਬੀ.ਐਨ. ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਗਚਨਪੱਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਚਲਾਇਆ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਜਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਤਮ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।*

20. *ਪੈਰਾ 20 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਨੇ 1/10/09 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਗੋਮਪਾਡਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਐਸਏਐਫ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।*

21. *ਪੈਰਾ 21 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 17/09 ਨੂੰ ਸਿੰਘਨਮਾਡੁਗੂ ਵਿਖੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਸ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਸਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਲੀ ਨਕਸਲੀ ਵਰਦੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਠ ਲੋਡਿੰਗ ਬੰਦੂਕ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। /09. ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਅਦ 'ਚ ਪੀ.ਐੱਸ.ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਅਤੇ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਦੀ ਪੁਲਸ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਖਾੜਕੂ ਦੀ ਫੋਟੋ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ 12 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 10/2009 ਮਿਤੀ 20/9/2009 ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।*

PS ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ (ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ) ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲਾ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਪਰਤਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਜਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਛੇ ਕਮਾਂਡੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਜਾਨਾਂ ਗੁਆ ਬੈਠੇ।

22. *ਪੈਰਾ 22 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਕਸਲੀ ਕਾਡਰ ਅਕਸਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਬਲ ਡੇਗਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਦੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹਨ।*

23. *ਪੈਰਾ 23 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 201 ਕੋਬਰਾ (SAF) ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਓਂਡਰਪਾੜਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.*

24. ਪੈਰਾ 24 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

25. ਪੈਰਾ 25 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

26. ਪੈਰਾ 26 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿੰਦੂ CRPF/SAF ਯੂਨਿਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

27. ਪੈਰਾ 27 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਇਸ CRPF/SAF ਯੂਨਿਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿਓ</u> :

28. 28.1: ਪੈਰਾ 28.1 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਇਸ SAF/CRPF ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਫੋਰਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਓਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨੇ ਨਕਸਲੀ ਕਾਡਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਅਕਸਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਬਲ ਡੇਗਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਕੜ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਟੜੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ।

28.2 : ਪੈਰਾ 28.2 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

28.3 28.9 ਤੱਕ: ਪੈਰਾ 28.3 ਤੋਂ 28.9 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

<u>ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ</u> :

a) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਬੀਆਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

b) ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ

ਅਜਿਹੇ ਨਕਸਲੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਨਕਸਲੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 201 CoBRA/SAF Bn ਦੁਆਰਾ ਪਿੰਡ ਸਿੰਘਨਮਾਡੁਗੂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਫੰਡ ਭਾਵ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖਰਚਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਨਕਸਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜ ਰਹੀਆਂ ਫੋਰਸਾਂ ਦਾ ਮਨੋਬਲ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਵੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ, ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

23. ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ-ਵਿੱਚ-ਜਵਾਬ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸ਼੍ਰੀ ਬਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਪ੍ਰਸੋਨਲ), ਪੁਲਿਸ-2 ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

"2. ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 22.04.2010 ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਨੰ.9 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਾਦਾਵੀ ਹੁਰੇ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤਹਿਲਕਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਹਿਲਕਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ

ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਕਸਲੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ/ਅਗਜ਼ਨੀ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦੇ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਣ ਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ

ਤਹਿਲਕਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿਚ ਦਰਜ ਮਿਤੀਆਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

PARAWISE ਜਵਾਬ :

1. ਪੈਰਾ 1 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2 ਪੈਰਾ 2 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਦਾਵੀ ਹੁਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਦਵੀ ਦੇਵਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਦਾਵੀ ਹੁਰਾਂ ਦੀ 20.10.2009 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਫੇਰੀ ਦਾ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ 10 ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਤਲ/ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਐਫ/ਕੋਬਰਾ (SAF) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

3. ਪੈਰਾ 3 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤਹਿਲਕਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ (7 ਨਵੰਬਰ, 2009 ਨੂੰ ਪੀ/37) ਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਫੋਟੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਸਿੰਗਨਮਾਦਗੂ ਦੀ ਵਸਨੀਕ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੰਡ: ਗੰਚਾਪੱਲੀ ਹੁਣ ਦੀ ਵਸਨੀਕ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਸਿੰਗਨਪੱਲੀ/ਸਿੰਗਨਮਾਡਗੂ ਦੀ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 17 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਇਰਾਦਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐੱਫ. ਦੀ ਛਵੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ ਹੈ। /ਕੋਬਰਾ (SAF) ਨਕਸਲ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ

ਲਈ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

4. ਪੈਰਾ 9 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ/ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪੀਯੂਸੀਐਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਸ਼ਕਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਭਾਵ 2 ਤੋਂ 13 ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ 10 ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ CRPF/COBRA (SAF) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਸ਼ਕਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ-ਏ/1 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 06.04.2010 ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਦੇ 75 ਜਵਾਨ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 6/4/2010 ਨੂੰ 75 ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲਵਾਦ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੌਜਾਂ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਕਸਲਵਾਦ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਰੁੱਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਮੀਡੀਆ ਚੈਨਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਨਡੀਟੀਵੀ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਰਚਾ ਮੰਚਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਕੇ ਸੀਆਰਪੀਐਫ/ਕੋਬਰਾ (ਐਸਏਐਫ) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ , ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜੱਜ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1.

24. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਕਰੇਜਾ, ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

"3. ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 23.04.2010 ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਦਵੀ ਹੁਰੇ ਸਿੰਗਨਪੱਲੀ/ਸਿੰਗਨਮਾਡਗੂ ਦੀ ਵਸਨੀਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਿੰਡ (ਗਚਨਪੱਲੀ) ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗੀ ਮਾਦਵੀ ਦੇਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 9 ਦਾ ਪਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਾਦਵੀ ਹੁਰਾ ਹੈ।

4. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 9 ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ

ਸਿੰਗਨਪੱਲੀ/ਸਿੰਗਨਮਾਡਗੂ ਵਿੱਚ ਮਾਦਵੀ ਹੁਰੇ ਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕੌਂਟਾ ਸਬ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕੌਂਟਾ, ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਬੁਰਕਲੰਕਾ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਪੈਂਟਾਪਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੱਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-1 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਗੱਚਨਪੱਲੀ ਅਤੇ ਸਿੰਗਨਮਾਦਗੂ ਦੀ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਗੰਚਾਪੱਲੀ ਅਤੇ ਸਿੰਗਨਮਾਦਗੂ ਦੀ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 6 ਮਾਦਵੀ ਪੋਜਾ ਅਜੇ ਵੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ।

6. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਆਰਡਰ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 2 ਸੋਯਮ ਰਾਮ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 4,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 752 ਮਿਤੀ 4.03.2010 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ।

7. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 4 ਮਾਦਵੀ ਹਿਦਮਾ ਪੁੱਤਰ ਮਾਦਵੀ ਪੋਡੀਆ ਦੇ ਵਿਦ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਆਰਡਰ ਨੰ. 756 ਮਿਤੀ 4.03.2010 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ।

8. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 11.03.2010 ਨੂੰ ਦਰਜ 164 ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 5 (ਮਾਦਵੀ ਸੁੱਖਦਾ) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਮੌਤ 17.09.2009 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 5.

9. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ (ਦੁਧੀ ਭੀਮਾ) ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 6 ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੰ. 756 ਮਿਤੀ 4.03.2010 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ।

10. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 7 ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੰ. 752 ਮਿਤੀ 4.03.2010 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ।

11. ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 8 ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

12. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 10 (ਮਾਦਵੀ ਰਾਜਾ) ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ - ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 756 ਮਿਤੀ 04.03.2010।

13. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 11 - ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 1,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਡਕਾਮ ਮੁਕੇ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ - ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 756 ਮਿਤੀ 04.03.2010।

14. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰ. 12 - ਸ਼੍ਰੀ ਕੋਵਾਸੀ ਕੋਸਾ ਦੁਆਰਾ ਕਲੈਕਟਰ - ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਆਰਡਰ ਨੰ. 756 ਮਿਤੀ 04.03.2010 ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

15. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 13 - ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ - ਦਾਂਤੇਵਾੜਾ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 889 ਮਿਤੀ 11.03.2010 ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੋਡੀ ਸਾਂਬੋ।

16. ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਰਾਜ ਸੀਆਈਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।"

<u>ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰੁਖ ਦਾ ਸੰਖੇਪ</u>:

25. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਂਤੜੇ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ 17 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ।thਸਤੰਬਰ 2009 ਅਤੇ 1ਸ਼੍ਰੀਟਅਕਤੂਬਰ 2009 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਹਿਸ਼ੀ ਕਤਲੇਆਮ ਵਜੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ, ਭਾਵ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਗਾਵਤ ਕਰ ਰਹੇ ਖੌਫਨਾਕ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ (ਨਕਸਲੀਆਂ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲਾਂ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

26. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਇਹ ਝੂਠਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਨੋਰਥ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਲਹਿਰ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪਟੜੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨਾ ਵੀ ਸੀ; ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ; ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਭੂਤ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਲਨਾਇਕ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨਾ,

ਭਾਵ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਬਾਇਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਤਲ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਖੇਡੀ ਗਈ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

27. ਸਾਰੀਆਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਆਈਪੀਸੀ") ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਭਰਵੀਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪੁਲੀਸ ਅਤੇ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਹਨ।

28. ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

<u>ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਚਾਲੂ ਵੱਲੋਂ ਦੇ ਦ WRIT ਪਟੀਸ਼ਨਰ</u> :

29. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਕੋਲਿਨ ਗੋਂਸਾਲਵਿਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਬੇਰਹਿਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਬੀਆਈ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਪੁਲਿਸ, ਸਲਵਾਜੁਡਮ (ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਚੌਕਸੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ) ਦੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ (ਐਸਪੀਓਜ਼) ਦੁਆਰਾ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਅਤੇ ਕੋਬਰਾ ਬਟਾਲੀਅਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਮਿਤੀ 17 ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚthਸਤੰਬਰ 2009 ਅਤੇ 1ਸ੍ਰੀਟਅਕਤੂਬਰ 2009 ਕ੍ਰਮਵਾਰ.

30. ਸ੍ਰੀ ਗੋਂਸਾਲਵੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ.

31. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਗੋਨਸਾਲਵੀਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

<u>ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ</u> :

32. ਸ੍ਰੀ ਤੁਸ਼ਾਰਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਿਸਾਲੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ (ਨਕਸਲੀ) ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ।

33. ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਐਨ.ਜੀ.ਓ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਸਲੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜ ਰਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲਾਂ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਿੱਲ ਜਾਣਾ

34. ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸ.ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ

ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਨਕਸਲਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਬਲਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਸਟਰਮਾਈਂਡ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ ਜੋ ਕਬਾਇਲੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਐਨਜੀਓ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 13 ਬਿਲਕੁਲ ਪੇਂਡੂ ਅਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਆਦਿਵਾਸੀ ਹਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

35. ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਲ 2009 ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ 13 ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

36. ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕ ਹੁਕਮ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆਤਾਲਮੇਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15thਫਰਵਰੀ 2010. ਇਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਆਰਡਰ

ਸਾਡੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇਗੀ ਅਤੇ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ।

8.2.2010 ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ:

"ਸਿੱਖਿਆ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਏਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ 5 ਫਰਵਰੀ, 2010 ਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 13 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਦੇ ਕਥਿਤ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ

ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ 5 ਫਰਵਰੀ, 2010 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 13 ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 15 ਫਰਵਰੀ, 2010 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 13 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 2010 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ।

ਸਾਡੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 13 ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਯਮ ਰਾਮ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਜਮਹਿਦਮਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਾਵੀਹਿਦਮਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਯਮਦੁੱਲਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਮੁੱਛਕੀਸੁਕਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਢੀ ਸਾਂਬੋ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2, 3, 4, 7, 8 ਅਤੇ 13 ਕ੍ਰਮਵਾਰ)। ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ਼ 'ਗੌਂਡੀ ਭਾਸ਼ਾ' ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਪੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1, ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ, ਅਰਥਾਤ, ਮੋਹਨ ਸਿਨਹਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੀ ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ, ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ

ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ।

ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੋਲਿਨ ਗੋਨਸਾਲਵੇਸ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ/ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। . ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ 1-15 ਵਜੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ।

37. ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1 ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

38. ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ 2022 ਦੀ ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 52290 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ. ਅਸੀਂ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ.

39. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਸਾਲੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

<u>ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ</u> :

40. ਸ੍ਰੀ ਸੁਮੀਰ ਸੋਢੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਨੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸਿਆ। ਇਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਅਪਰਾਧ ਨੰ: 04/2009 ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ: ਭੱਜੀ

ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ: 18/09/2009

ਧਾਰਾਵਾਂ: 147, 148, 149, 307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.; 25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ.

ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ: 17.09.2009.

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ: ਸ੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਹਾਇਕ ਕਮਾਂਡੈਂਟ। 201 ਕੋਬਰਾ ਬੀ.ਐਨ.

ਦੋਸ਼ੀ: ਅਣਪਛਾਤੇ ਮਾਓਵਾਦੀ ਕਾਡਰ ਅਤੇ ਸੰਗਮ ਮੈਂਬਰ

ਇਲਜ਼ਾਮ: ਨਕਸਲੀ ਕਾਡਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ 16.09.2009 ਨੂੰ ਪੀ.ਐਸ.ਭੇਜੀ ਤੋਂ ਗਚਨਪੱਲੀ, ਐਤਰਾਜਪਦ ਅਤੇ ਐਂਟਾਪਾਡ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਕਸਲ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਗਚਨਪੱਲੀ ਨੇੜੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ 'ਤੇ ਜਾਨਲੇਵਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਨਾਹਗਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ।

ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸਾਰ: ਲੰਮੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਨੇੜ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲੱਭੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ 20.10.2010 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ: ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਮੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ 26.10.2010 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

<u>ਅਪਰਾਧ ਨੰ: 10/2009</u> :

ਥਾਣਾ: ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ

ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ: 20/09/2009

ਧਾਰਾਵਾਂ: 395, 397, 147, 148, 149, 302 ਆਈਪੀਸੀ; 25, 27 ਹਥਿਆਰ
ਐਕਟ; 3,4 ਵਿਸਫੋਟਕ। ਸਬਸ. ਐਕਟ.

ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ: 17.09.2009 ਅਤੇ 18.09.2009।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ: ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਵਧੀਆ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਪੀ.ਐਸ.- ਸੁਕਮਾ

ਦੋਸ਼ੀ: ਅਣਪਛਾਤੀ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਔਰਤ ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਕਸਲੀ ਲਗਭਗ 200-300।

ਦੋਸ਼:16/09/2009 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨਕਸਲ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਿੰਗਨਮਾਡਗੂ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈ। 17/09/2009 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਸਿੰਗਨਮਾਡਗੂ ਦੇ ਸੰਘਣੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦਾ ਕੈਂਪ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਹੋਈ। ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਨਕਸਲੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਅੱਗੇ 200-300 ਅਣਪਛਾਤੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ - ਸਹਾਇਕ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਮਨੇਰੰਜਨ, ਸਹਾਇਕ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੌਰਸੀਆ, ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ, ਹੈੱਡ-ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਲਲਿਤ ਕੁਮਾਰ। , ਕੋਬਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਯਾਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸਤਪਾਲ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਹਰੀਸ਼ ਠਾਕੁਰ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕਮਲਵੋਸ਼ੇ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਵੀ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ।

ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਖੇਪ: ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੰਮੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਨੇੜ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 20.10.2010 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ: ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਮੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ 26.10.2010 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧ ਨੰ: 06/2010 ਥਾਣਾ : ਭੱਜੀ
ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ: 21/02/2010

ਧਾਰਾਵਾਂ: 147, 148, 149, 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.; 25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ.

ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ: ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੇਰੇ 7.00 ਵਜੇ, (ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਘਟਨਾ 01.10.2009 ਹੈ)

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ: ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਦਵੀਹਦਮਾ ਪਤਾ: ਗਛਨਪੱਲੀ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 4)

ਦੋਸ਼ੀ: 20-25 ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਬੰਦਾ।

ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ-

1- ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਅਣਜਾਣ

2- ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਜੋਗਾ ਪੁੱਤਰ ਅਣਪਛਾਤਾ 3-ਵਿਜੇ ਉਰਫ ਵਿਜੇ ਉਰਫ ਇਕਨਾ 4-ਸਾਵਿਤਰੀ ਭਾਈ ਨਾਲ ਅਣਪਛਾਤਾ

5-ਮਨੀਲਾ ਨਾਲ ਅਣਜਾਣ 6-ਭੀਮ ਪੁੱਤਰ ਅਣਜਾਣ 7-ਜੈਰਾਮ ਪੁੱਤਰ ਅਣਜਾਣ

8- ਚੰਦਰਨਾ ਨਾਲ ਸਮਿਤਾ

9- ਭਾਸਕਰ ਉਰਫ ਰਾਜੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਲੂ 10-ਕਵਿਤਾ ਡੀ/ਓ ਜੈਰਾਮ

ਦੋਸ਼:21/02/2010 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਮਦਵੀਹਦਮਾ, ਵਾਸੀ ਗਚਨਪੱਲੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਨਕਸਲੀ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਚ ਥਾਣਾ ਭੱਜੀ ਵਿਖੇ ਐੱਫ. ਮਾਦਵੀ ਹਿਦਮਾ, ਮਾਦਵੀਜੋਗਾ, ਕਾਵਾਸੀ ਗੰਗਾ, ਮਦਕਮੀ ਚੁਲਾ ਅਤੇ ਦੁਧੀ ਮੁਏ।

ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਖੇਪ: 09/09/2010 ਨੂੰ 10 ਨਾਮਜ਼ਦ ਭਗੌੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 147, 148, 149, 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.
25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ.

ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ: ਮਾਨਯੋਗ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਕੌਂਟਾ ਦੁਆਰਾ ਭਗੌੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

<u>ਘਟਨਾ 2: 01.10.2009 (ਗੋਮਪਦ)</u>

6. ਗੋਮਪਦ ਵਿਖੇ 01.10.2010 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹਨ:

<u>ਅਪਰਾਧ ਨੰ: 05/2009</u> ਥਾਣਾ : ਭੱਜੀ
ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ: 25/11/2009

ਧਾਰਾਵਾਂ: 147, 148, 149, 307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.; 25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ.

ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ: 01.10.2009.

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ: ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਤਰਮਬਰੀਹਾ, ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ, ਪੀ.ਐਸ.-ਭੇਜੀ

ਦੋਸ਼ੀ: ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਨਕਸਲੀ।

ਇਲਜ਼ਾਮ: ਗੋਮਪਦ ਪਿੰਡ ਪੀ.ਐਸ.ਭੇਜੀ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਧੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਕੈਂਪਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ, ਕੋਬਰਾ 201 Bn ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਟੀਮਾਂ 30/09/2009 ਨੂੰ ਇੰਜਰਾਮ ਤੋਂ ਨਕਸਲ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈਆਂ। 01.10.2009 ਨੂੰ ਗੋਮਪਦ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਰਟੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਖੇਪ: ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੰਮੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨੇੜ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ 20.10.2010 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ: ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੰਮੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ 26.10.2010 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪਰਾਧ ਨੰ: 01/2010 ਥਾਣਾ : ਭੱਜੀ
ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ: 08/01/2010 ਧਾਰਾਵਾਂ: 396, 397 IPC, 25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ।
ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ: ਦੀਵਾਲੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ: ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਯਮ ਰਾਮ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2) ਦੋਸ਼ੀ: ਅਣਪਛਾਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ 20-25 ਫਰਾਰ ਦੋਸ਼ੀ-

1- ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਅਣਜਾਣ

2- ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਜੋਗਾ ਪੁੱਤਰ ਅਣਪਛਾਤਾ 3-ਵਿਜੇ ਉਰਫ ਵਿਜੇ ਉਰਫ ਇਕਨਾ 4-ਸਾਵਿਤਰੀ ਭਾਈ ਨਾਲ ਅਣਪਛਾਤਾ

5-ਮਨੀਲਾ ਨਾਲ ਅਣਜਾਣ 6-ਭੀਮ ਪੁੱਤਰ ਅਣਜਾਣ 7-ਜੈਰਾਮ ਪੁੱਤਰ ਅਣਜਾਣ

8- ਚੰਦਰਨਾ ਨਾਲ ਸਮਿਤਾ

9- ਭਾਸਕਰ ਉਰਫ ਰਾਜੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਲੂ 10-ਕਵਿਤਾ ਡੀ/ਓ ਜੈਰਾਮ

ਇਲਜ਼ਾਮ: 08/01/2010 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੋਯਮ ਰਾਮ ਪੁੱਤਰ ਸੋਯਮਕੰਨਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੋਮਪਦ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ, ਪੀ.ਐਸ.ਭੇਜੀ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ-01/2010 ਅਧੀਨ 396, 397 ਆਈਪੀਸੀ, 25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਣਪਛਾਤੇ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 7 ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ - ਮਾਦਵੀ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਮਾਦਵੀਸੱਬੀ, ਮਾਦਵੀ ਮੁੱਤੀ, ਕੱਟਮਕੰਨੀ, ਮਾਦਵੀ ਐਨਕਾ, ਸੋਯਾਮ ਸੁੱਬਾ ਅਤੇ ਸੋਯਮ ਜੋਗੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਖੇਪ: 09/09/2010 ਨੂੰ 396, 397 IPC ਦੇ ਤਹਿਤ 10 ਨਾਮਜ਼ਦ ਭਗੌੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ; 25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ.

ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ: ਮਾਨਯੋਗ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਕੈਂਟਾ ਦੁਆਰਾ ਭਗੌੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਪਰਾਧ ਨੰ: 07 2010 ਥਾਣਾ : ਭੱਜੀ

ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ: 22/02/2010

ਧਾਰਾ: 147, 148, 149, 302 ਆਈਪੀਸੀ, 25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ।

ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ: ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੇਰੇ, (ਇਸ ਲਈ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਘਟਨਾ ਇੱਥੇ 01.10.2009 ਹੈ)

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ: ਸ਼੍ਰੀ. ਕੋਮਰਾਮਲੱਛਾ, ਪਤਾ-ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ

ਦੋਸ਼ੀ: 20-25 ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਬੰਦਾ।

ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ-

1- ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਅਣਜਾਣ

2- ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਜੋਗਾ ਪੁੱਤਰ ਅਣਪਛਾਤਾ 3-ਵਿਜੇ ਉਰਫ ਵਿਜੇ ਉਰਫ ਇਕਨਾ 4-ਸਾਵਿਤਰੀ ਭਾਈ ਨਾਲ ਅਣਪਛਾਤਾ

5-ਮਨੀਲਾ ਨਾਲ ਅਣਜਾਣ 6-ਭੀਮ ਪੁੱਤਰ ਅਣਜਾਣ 7-ਜੈਰਾਮ ਪੁੱਤਰ ਅਣਜਾਣ

8- ਚੰਦਰਨਾ ਨਾਲ ਸਮਿਤਾ

9- ਭਾਸਕਰ ਉਰਫ ਰਾਜੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਲੂ 10-ਕਵਿਤਾ ਡੀ/ਓ ਜੈਰਾਮ

ਦੋਸ਼:22/02/2010 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਮਰਾਮ ਲੱਛਾ ਵਾਸੀ ਚਿੰਤਾਗੁਫਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ਾਂ ਦੇ

ਖਿਲਾਫ ਥਾਣਾ ਭਿੱਜੀ ਵਿਖੇ ਐੱਫ. ਕੋਮਰਾਮ ਮੱਤਾ ਦਾ।

ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਖੇਪ: 09/09/2010 ਨੂੰ 10 ਨਾਮਜ਼ਦ ਭਗੌੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 147, 148, 149, 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.
ਅਤੇ 25, 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ.

ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ: ਮਾਨਯੋਗ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਕੋਂਟਾ ਦੁਆਰਾ ਭਗੌੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

41. ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ:

"1. ਗਰਮ ਤੇਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ:

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਦੇ ਪੰਨਾ ਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਪਰ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 9 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਂਧੇਪਾੜਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਛੀ ਦੇਵਾ (60 ਸਾਲ) 17 ਸਤੰਬਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਚਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਘਸੀਟ ਕੇ ਪਿੰਡ ਲੈ ਗਏ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਉਲਟਾ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੇਲ ਦਾ ਇੱਕ ਘੜਾ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਉਪਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝੁਲਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿਚ ਚੀਥੜੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 02.02.2010 ਨੂੰ Crl.MP ਨੰਬਰ 3173/2010 ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਤੇਲ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਵਾਦ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਛੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਗਭਗ 27.10.2009 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 23.11.2009 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ. MP ਨੰਬਰ 3173.2010 ਨੂੰ 02.02.2010 ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਬਦਲਿਆ ਹੈ।

2. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ vis-a-vis Sec. 164 ਕਤਲਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ -

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 5 ਨੇ ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 35 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ 17.09.2009 ਨੂੰ ਐਸ.ਪੀ.ਓ. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੇ 30.08.2010 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 11.03.2010 ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

3. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ -

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 13 ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੇ ਪੋਤੇ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 13 ਦੀ ਕਥਿਤ ਸਾਈਕਲੋਸਟਾਇਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੰਨਾ 53 'ਤੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 171 'ਤੇ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਢੀ ਸਾਂਬੋ ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 13 ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਗੈਰ-ਤਸਦੀਕਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ -

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2-13 ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। -

ਰੈਫਰੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ - ਪੰਨਾ 154 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

5. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਨਹੀਂ

ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 (ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ) ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2

ਤੋਂ 13 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਨੰਬਰ 1।"

42. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਘੜਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਿਸਾਲੀ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

<u>ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ</u> :

43. ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਰਾਹੀਂ ਦੋਵਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ</u> :

44. ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ, ਜੋ ਉੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ, ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਮੇਟੀ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ, (2010) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 571 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸੀਬੀਆਈ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ:

"70.... ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੁਟੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਜਮ ਨਾਲ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ. ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੀਬੀਆਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ, ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਜਾਂਚਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

45. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਕੱਤਰ, ਛੋਟੀ ਸਿੰਚਾਈ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ.

ਯੂਪੀ ਬਨਾਮ ਸਾਹਗੂ ਰਾਮ ਆਰੀਆ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ., (2002) 5 SCC 521, ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਬੀਆਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

46. ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ ਵਰਗੀ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਸੌਂਪਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਸੀਬੀਆਈ ਵਰਗੀ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

47. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਅਤੇ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਇੱਥੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੁਟੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਚਿਤ, ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੈਂਡੈਂਸੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲਾ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧ, ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

48. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਵੀ ਰਾਜੇਂਦਰਨ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸੀਬੀਸੀਆਈਡੀ ਦੱਖਣੀ ਜ਼ੋਨ, ਚੇਨਈ, (2013) 12 ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

CC 480. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਡਾ. ਬੀ.ਐਸ. ਚੌਹਾਨ, ਜੇ.

“13. ...ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਰਾਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਸੀਬੀਆਈ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ "ਨਿਰਪੱਖ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂਚ" ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ...”

49. ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

“17. ਅਦਾਲਤ ਰਾਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਉੱਚ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਦਾਗੀ/ਪੱਖਪਾਤੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ।"

50. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ "ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ" ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ "ਜ਼ਰੂਰੀ" ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਫਾਰ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਰਾਈਟਸ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ ਹੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ।

51. ਰੋਮਿਲਾ ਥਾਪਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, (2018) 10 SCC 753 ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਏ.ਐਮ.ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ., ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ (ਡਾ. ਡੀ.ਵਾਈ.ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ. ਅਸਹਿਮਤੀ) ਨੇ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ "ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ"। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਰਮਦਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2011) 5 SCC 79, ਸੰਜੀਵ ਰਾਜੇਂਦਰ ਭੱਟ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, (2016) 1 SCC 1, E. ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, (2018) 7 SCC 365, ਅਤੇ Divine Retreat Center ਬਨਾਮ Kerala State, 2008) 3 SCC 542. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"30...ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

52. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 1997 ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.ਜੇ. 63 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

53. ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ" ਅਤੇ ਸਿਰਫ "ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ" ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹਾਂ।

54. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਸੀਬੀਆਈ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ

55. ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਤਲ, ਡਕੈਤੀ, ਆਦਿ ਲਈ।

56. ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

57. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਕਤਲੇਆਮ ਨਕਸਲੀਆਂ (ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ) ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ। ਦ

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਕਸਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਲੀਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਉਂਗਲ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕੇ।

58. ਜੇ ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ,ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਨੂੰ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ, ਇੱਕ ਐਨਜੀਓ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਸ਼ੀਟਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਣ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹੀ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

59. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਂਗ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂth ਫਰਵਰੀ 2010। ਇਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਸੋਯਮ ਰਾਮ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

"ਮੌਜੂਦਾ:

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੋਲਿਨ ਗੋਨਸਲੇਵਜ਼। ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵਿਆ ਜੋਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੁਲ ਝਾਅ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ ਕੇ ਸਿਨਹਾ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ ਕੇ ਡੇ, ਯੂਓਆਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਜਿਤੇਂਦਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ।

ਸ਼੍ਰੀਆਰ ਕੇ ਤੰਵਰ, ਐਡੀ. ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪੀ.ਪੀ. ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਐਨਸੀਟੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ, ਸਹਾਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ

ਦੁਪਹਿਰ 3:49 ਵਜੇ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ.ਆਰ.) 103/09 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 15.2.2010 ਨੂੰ ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸ਼ਗੜ੍ਹ ਰਾਜ, ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। & Ors.

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ.ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ. ਸ਼ਿਵਦਾਸਨ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ) ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਫਾਈਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੰਨਾ 2 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 8 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੇਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੰਬਰ 301 ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਮੈਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ

ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਵਕੀਲ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਡਾਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਅਤੇ ਬਿਸਕੁਟ ਨਾਲ ਪਰੋਸਿਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਡਰ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਮਰਾ ਨੰ. 302 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ।

ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਯਮ ਰਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਸ਼੍ਰੀ ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਸਿਨਹਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 302 ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਸਿਨਹਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਸ਼. ਸੋਯਮ ਰਾਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਵਾਲ: ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?
ਉੱਤਰ : ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੋਯਮ ਰਾਮ ਹੈ ਸਵਾਲ: ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?
ਉੱਤਰ ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਗੋਮਪਦ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ. ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਛਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ:

ਉੱਤਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਵਾਲ. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਏ. ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਸਵਾਲ. ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਹੈ?

ਉੱਤਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਡਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਵਾਲ. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

A. ਹਾਂ।

(ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਯਮ ਰਾਮ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।)

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਦੋਵਾਂ ਦੁਭਾਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਵੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਯਮ ਰਾਮ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਯਮ ਕਨਨਾ, ਉਮਰ 38 ਸਾਲ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਗੋਪੜੇ, ਦਾ ਬਿਆਨ SA ਨੂੰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਸਿਨਹਾ ਦੁਆਰਾ। ਦੋਵਾਂ ਦੁਭਾਸ਼ੀਆ ਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ)।

'ਤੇ। 1.10.2009 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ ਮਾਧਵੀ ਬਜਾਰ ਦੇ ਘਰ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ ਮਾਦਵੀ ਬਜਾਰ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਮਾਦਵੀਸੁਦਵੀਸੁਬੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਮਾਦਵੀਮੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਕੀਰਤਨਕੱਟੀ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ, ਵੀ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਗੋਲੀ ਕਿਸ ਨੇ ਚਲਾਈ ਹੈ।

ਸਵਾਲ: ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੋਲੀਬਾਰੀ 1.10.2009 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ?

ਉੱਤਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਗੋਲੀਬਾਰੀ 01.10.2009 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ।

ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

ਸਵਾਲ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀ?

ਉੱਤਰਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਭੁੰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਵਾਲ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੰਦੂਕ ਜਾਂ ਪਿਸਤੌਲ ਸੀ?

ਉੱਤਰ ਮੈਂ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਗੋਲੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਭੱਜ ਗਿਆ।

ਸਵਾਲ: ਉਕਤ ਸੱਟ ਕਿਸ ਨੇ ਲਗਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਕਿਸ ਨੇ ਚਲਾਈ ਸੀ?

ਉੱਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ, ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਭੱਜ ਗਿਆ।

ਸਵਾਲ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ? ਉੱਤਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਸਵਾਲ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਉੱਤਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਦਾ ਖੱਬਾ ਅੰਗੂਠਾ ਛਾਪ *Sd/-*

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1/ਦਿੱਲੀ 15.02.2010

ਸ਼. GPMITTAL

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1 ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ

(ਅਸੀਂ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

ਉਹੀ ਸਹੀ ਹੈ

Sd/- *Sd/-*

DJ,-1/15-2-2010 ਸ਼. GPMITTAL

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1 ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ

Sd/-

(ਮੋਹਨ ਸਿਨਹਾ)

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

60. ਬਾਕੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨ ਇੱਕੋ ਲਾਈਨ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਹਨ।

61. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਗੋਨਸਾਲਵਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਕਿਉਂ ਦੇਣੇ ਪਏ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਂਸਾਲਵਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਜਵਾਬ ਆਇਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਂਸਾਲਵੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 15 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਆਂਇਕ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਹਰੇਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।thਫਰਵਰੀ 2010 ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

62. ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਅਧੀਨਗੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂਲਗਭਗ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ. ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਲ 2010 ਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 12 ਸਾਲਾਂ 'ਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

63. ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 13 ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਐਨਜੀਓ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

64. ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਭਗੌੜੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ। ਜੇਕਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 'ਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਾਰ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੁਣ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ।

65. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ, ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਏਜੰਸੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਫਾਰ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਆਫ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਰਾਈਟਸ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

66. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਿਸਾਲੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 5,00,000/- (ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ)। ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ.1 ਅੱਜ ਤੋਂ 4 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ; ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

<u>ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 2022 ਦੇ 52290</u>

67. ਇਹ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ:

"(ਏ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਓ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ (ਨਕਸਲੀ) ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ;

(b) ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ./ਐਨ.ਆਈ.ਏ. ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਗਰਾਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ (ਨਕਸਲੀ) ਮਿਲੀਸ਼ੀਆ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ, ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਜਾਂ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਝੂਠਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਣਾ ਕੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ (ਨਕਸਲੀ) ਮਿਲੀਸ਼ੀਆ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ;

(c) ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਧੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ;

(d) ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੋ। "

68. ਅਸੀਂ ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਿਆ

ਹੈ।

69. ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਹੈ।

70. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ (ਛੋਟੇ ਲਈ, "ਸੀਆਰਪੀਸੀ") ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਨਘੜਤ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 191 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

71. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

"4. ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 17.9.2009 ਅਤੇ 1.10.2009 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਕਤਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਹਿਸ਼ੀਪੁਣੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ . ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਟੀਮਾਂ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਕਰਨ, ਲੁੱਟਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 17.9.2009 ਅਤੇ 1.10.2009 ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਆਦਿਵਾਸੀ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਕਤਲੇਆਮ ਅਤੇ ਕਤਲੇਆਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ 'ਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਅਤੇ ਹੱਤਿਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਜਿਹੇ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਤੁਰੰਤ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਹਤ/ਅੰਤ੍ਰਿਮ ਰਾਹਤ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ. ਪਿਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੇ ਆਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

8. ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਲ.ਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਆਦਿ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਪੜਚੋਲ। ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਝੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ।

9. ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਾਲ ਖਤਰਨਾਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਭਾਵ ਖ਼ੌਫ਼ਨਾਕ ਖੱਬੇ ਵਿੰਗ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕੱਟੜਪੰਥੀ (ਨਕਸਲੀ), ਜੋ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਗਾਵਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

10. ਇਹ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਮਨੋਬਲ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਕਤਾਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਹਨ ਜਾਂ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੁਕਮ ਧੋਖਾਧੜੀ ਖੇਡ ਕੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਹੋਰ ਅਣਹੋਂਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੌਂਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਸਵੈ-ਸੇਵਾ / ਸਵੈ-ਨਿਰਮਿਤ ਤੱਥ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।

11. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀ ਇਹ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ।

ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਖੱਬੇ ਵਿੰਗ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਕੱਟੜਪੰਥੀ. ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠੇ ਤੱਥਾਂ/ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ble ਕੋਰਟ.

12. *ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਨੋਰਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਲਹਿਰ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀਆਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਟੜੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨਾ ਵੀ ਸੀ; ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ; ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਭੂਤ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਲਨਾਇਕ, ਭਾਵ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਬਾਇਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਤਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਵੇਦੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖੇਡੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉੱਚਤਮ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ।*

13. *ਬਿਨੈਕਾਰ/ਯੂ.ਓ.ਆਈ. ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਬਕਾ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਢਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਰਾਵੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਕੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਅਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਓਪਰੇਸ਼ਨ. ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਤਤਕਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਵਿੰਗ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ/ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਉਕਸਾਇਆ ਹੈ (ਨਕਸਲ) ਅੱਤਵਾਦ।*

14. *ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਘਿਨਾਉਣੇ*

ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਸਪ੍ਰਿਟ ਡੀ ਕੋਰ ਅਤੇ ਬਲਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਇਸ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਡਿਜ਼ਾਈਨਾਂ/ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਝੂਠੇ ਹਲਫਨਾਮੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਬਣਦੀ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

22. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਝੱਲਣ ਲਈ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਿੱਜੀ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਸਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਬੇਹੱਦ ਅਣਚਾਹੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਭਰੋਸਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਲੋਭੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ ਟੋਕ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਪਰਸਨਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਦੂਰ ਤੱਕ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਭਰੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚਿਤ ਅਤੇ ਫੌਰੀ ਲੋੜ ਹੈ। "

<u>ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ</u> :

"**ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ**

ਸੈਕਸ਼ਨ 191. ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ।—ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਝੂਠ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 192. ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣਾ।—ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ, ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝੂਠੀ ਐਂਟਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ, ਝੂਠੀ ਐਂਟਰੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ, ਝੂਠੀ ਐਂਟਰੀ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿੰਦੂ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਗਲਤ ਰਾਏ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ, "ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਨੁਭਾਗ193. ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਸਜ਼ਾ। - ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਘੜਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘੜਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973

ਸੈਕਸ਼ਨ 195. ਲੋਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ, ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ।—(1) ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ-

(a) ... .

(ਬੀ) (i) ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ (1860 ਦਾ 45) ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਅਪਰਾਧ ਦਾ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 193 ਤੋਂ 196 (ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ), 199, 200, 205 ਤੋਂ 211 (ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ) ਅਤੇ 228, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜਾਂ

(ii) ਧਾਰਾ 463 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ, ਜਾਂ ਉਕਤ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 471, ਧਾਰਾ 475 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 476 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। , ਜਾਂ

(iii) ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ,

ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 340. ਧਾਰਾ 195 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। -

(1) ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਦੀ ਧਾਰਾ 195, ਜੋ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, -

(a) ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਖੋਜ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੋ;

(b) ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰੋ;

(c) ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜੋ;

(d) ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਗੈਰ-

ਜ਼ਮਾਨਤੀਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ; ਅਤੇ

(e) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕਰੋ;

(2) ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 195 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, -

(a) ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ;

(b) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, "ਅਦਾਲਤ" ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 195 ਵਿੱਚ ਹੈ।"

72. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਝੂਠਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ.

73. ਕੇ. ਕਰੁਣਾਕਰਨ ਬਨਾਮ ਟੀਵੀ ਈਚਾਰਾ ਵਾਰੀਅਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ, ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 290 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰੇ 19, 20 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ:

"19. ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ 1973 ਦਾ ਅਧਿਆਇ XXVI ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕੰ. 340, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਧਿਆਇ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 476 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ

ਕੋਡ, 1898. ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 476-ਬੀ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਧਾਰਾ 476-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਆਰਪੀਸੀ (ਪੁਰਾਣੀ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪੀਲਯੋਗ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 476-ਬੀ (ਪੁਰਾਣੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 341, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. (ਨਵਾਂ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 340 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 341 (1), ਸੀਆਰਪੀਸੀ (ਨਵਾਂ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ।

20. *ਭਾਵੇਂ, ਸੂਓ ਮੋਟੂ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 340 (1), ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਜਾਂ ਗਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ. ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 (1), ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਮੁੱਚੀ ਰਾਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ.*

21. *ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 340 (1), ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ, ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ।"*

74. ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 68 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਬਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ:

"7. ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਝੂਠੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ? S.199, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਜਾਂ Ss.191 ਜਾਂ 192, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ? ਜੇ ਇਹ ਦੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ

ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਧਾਰਾ 199 ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 191 ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ S.192 ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ S.191, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰੀਏ ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਝੂਠੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਸੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੁਰਮ S.192 ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿੰਦੂ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਵਾਲੀ ਗਲਤ ਰਾਏ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਬਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਧਾਰੀਚਨ ਕੁਆਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੌਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਐਸ.ਐਸ. 191/192 ਦੀ ਬਜਾਏ

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ S.199. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। "

75. ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਡੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਜੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਧੇ ਸ਼ਿਆਮ, (1971) 1 SCC 774 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"7. ... ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ

ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬੇਕਸੂਰ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਵਾਜਬ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ।

76. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਜ ਵਿਚ ***ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ***, (1982) 1 SCC 466, ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"14. ਇਹ ਧਾਰਾ 199 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 199 ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਝੂਠੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਕਥਿਤ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ, ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 199, ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-1 ਚੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਨੰਬਰ 385/

2. ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ

ਚੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਝੂਠ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਦੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ

ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਦਿਨੋਂ-ਦਿਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 199, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣਗੇ ਬਲਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਾਰੂ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਸਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੁਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖੰਡ ਬੋਲਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜੋੜੋ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ 1975 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 482, ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ. PC"

77. ਦੋਵੇਂਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਸੁਜਾਤਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2011) 5 SCC 689 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

“18. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ/ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵੱਖਰੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

78. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ - ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

79. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 191 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ 'ਸਬੂਤ' ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਪਰ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੀ। ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਝੂਠ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਵਾਜਬ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। (ਵੇਖੋ ਐਸ.ਪੀ. ਕੋਹਲੀ ਬਨਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਹਰਿਆਣਾ, ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 1753)

80. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਮੁਥੂ ਕਰੁਪਨ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਚੇਨਈ ਬਨਾਮ ਪਰਿਥੀ ਇਲਾਮਵਜ਼ੂਥੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (2011) 5 SCC 496 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

“15. ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਥੇ

ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ "ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ" ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ।

16. ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ/ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। . ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

81. ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਪ੍ਰਿਤਿਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2002) 1 ਐਸਸੀਸੀ 253 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਤੀਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਕੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"9. ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਾਏ ਦਾ ਗਠਨ ਹੈ (ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਸੀ) ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੋ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ</u>. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਲਈ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

10. *ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ "ਪੁੱਛਗਿੱਛ" ਨੂੰ "ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਂਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ. ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਰਾਧ ਸਾਰੇ ਕੋਡ ਦੇ “ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ” [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(x) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ] ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XIX ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 343 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਧਾਰਾ 238 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।*

11. *ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 239 ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 240*

ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਰੀ ਹੈ।

12. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈਸੁਣਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ. ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 239 ਵਿੱਚ ਪਰਿਚਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਟਰਾਇਲ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

13. ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ।

14. ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਧਿਰ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। . ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ

ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

x x x x

18. ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਉਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਐਮ. ਮੁਥੁਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪੁਲਿਸ ਇਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟ [1985 Cri LJ 420 (Mad))])।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

82. ਐਮਐਸ ਸ਼ੈਰਿਫ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮਦਰਾਸ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼, ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 397 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਾਇਰਾ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਫਿਰ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪ੍ਰੀਤੀਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ.

83. ਅਸੀਂ ਆਰਿਸ਼ ਅਸਗਰ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਫਰੀਦ ਅਹਿਮਦ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, (2019) 18 SCC 172 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 195(1)(ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 340 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ" ਅਤੇ "ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ" ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਕ ਬਿਆਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ: -

"10. ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਤੀ 12.11.2011 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੋ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਬੇਲੋੜਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

84. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਰਦ ਪਵਾਰ ਬਨਾਮ ਜਗਮੋਹਨ ਡਾਲਮੀਆ, (2010) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 290 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:

"7. ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ 1-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 340 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

85. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਤਿਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਮਰਸੰਗ ਨਾਥਜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਅਮਰਸੰਗ ਨਾਥਾਜੀ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

"7. ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 340 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ।

ਕੋਰਸ. (ਦੇਖੋ ਪ੍ਰੀਤਿਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [ਪ੍ਰੀਤਿਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2002) 1 SCC 253)

86. ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਵਾਲੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਭਾਵ ਪ੍ਰੀਤਿਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸ਼ਰਦ ਪਵਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, (2020) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 96. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

“14. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਦ ਪਵਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤੀਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਰਾਏ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਹਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ

ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮਰਵਾਹ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ:

14.1(i) ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?

14.2 (ii) ਅਜਿਹੀ ਮੁਢਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਕੀ ਹੈ?"

87. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਅਜੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

88. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਭਾਵ ਕਿ ਕੀ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

89. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਇੱਥੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 211. ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮ ਦਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼।—ਜੋ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਮੌਤ, [ਉਮਰ ਕੈਦ], ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।"

90. ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀਧਾਰਾ 211 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, IPC ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ

ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

91. ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦਾ "ਚਾਰਜ" ਲਗਾਉਣਾ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਦੀ ਕੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। ਪਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠੇ "ਇਲਜ਼ਾਮ" ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਰੀਮ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਬਨਾਮ ***ਰਾਣੀ ਐਮ.ਪੀ***, 17 C. 574. ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ "ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ"। ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ "ਪਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ" . ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ

ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ (ਸੈਕਸ਼ਨ 154 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.) ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਜਾਂ ਉਹ" ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, a ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਧਾਰਾ 190 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.)।

92. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਨਕਸਲੀ ਕਤਲੇਆਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਕਤਲੇਆਮ ਸਬੰਧੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਖਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਝੂਠੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

93. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਤੋਖ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੁਸਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ., (1973) 2 SCC 406. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"10. ... ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਸਦੇ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜੁਰਮ ਦਾ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਧਾਰਾ 211 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ। ਝੂਠੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੋਹਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 211 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। "ਝੂਠੇ ਚਾਰਜ" ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਲਣ ਵੇਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਸਲ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼" ਨੂੰ "ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਜਾਰੀ"। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਮੀਕਰਨ, ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੋਧਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਕ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਚਾਰਜ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਆਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ

ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ...”।

94. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੁਸੈਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 211 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਝੂਠੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਪਰ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। "ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਬਦ "ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼" ਨੂੰ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਮੀਕਰਨ, ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੋਧਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਚਾਰਜ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਆਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

95. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ/ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. (ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ) 'ਤੇ ਛੱਡ

ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ/ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ/ਸੀਬੀਆਈ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਵਿਵੇਕ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰੇ 67(b) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

96. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 195 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਪੱਟੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਆਖਰਕਾਰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ/ਸੀਬੀਆਈ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 528 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਮਐਲ ਸੇਠੀ ਬਨਾਮ ਆਰਪੀ ਕਪੂਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਹੁਣ ਇੱਕਮੁੱਠ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"10. ਧਾਰਾ 195 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ "ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੌੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 211 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਹਰੇਕ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ। (1) ਕਿ ਜਿਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਧਾਰਾ 211 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; (2) ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ (3) ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 211 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 195 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ,

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ

ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਤੱਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 211 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।

11. ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 211 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 211 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 211 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 12. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਹੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। 10 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 211 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 211 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ 211 ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 195(1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਰੋਕ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 211 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ

195(1)(ਬੀ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 195(1)(ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 211 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ, ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 195(1)(ਬੀ) ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

97. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ

ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋ ਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate